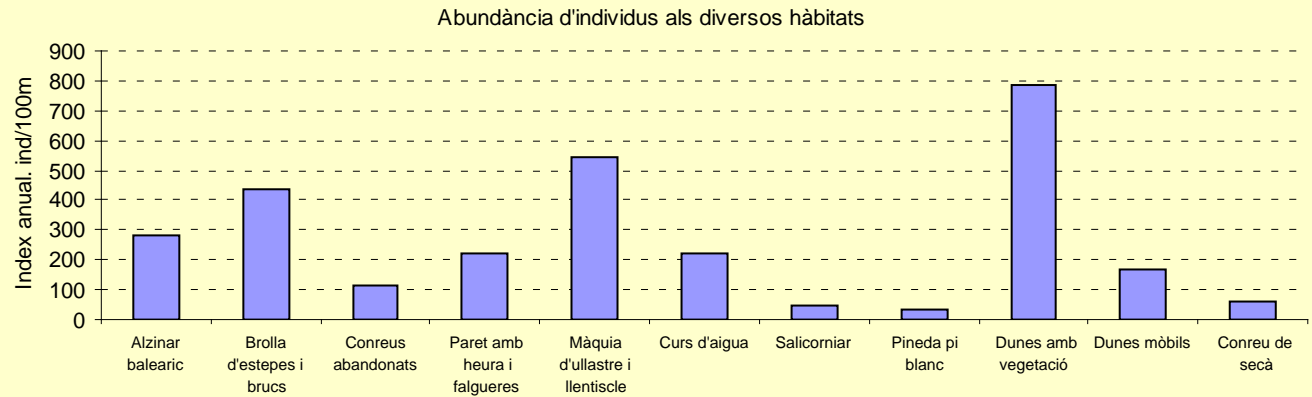

Hàbitats i riquesa de papallones

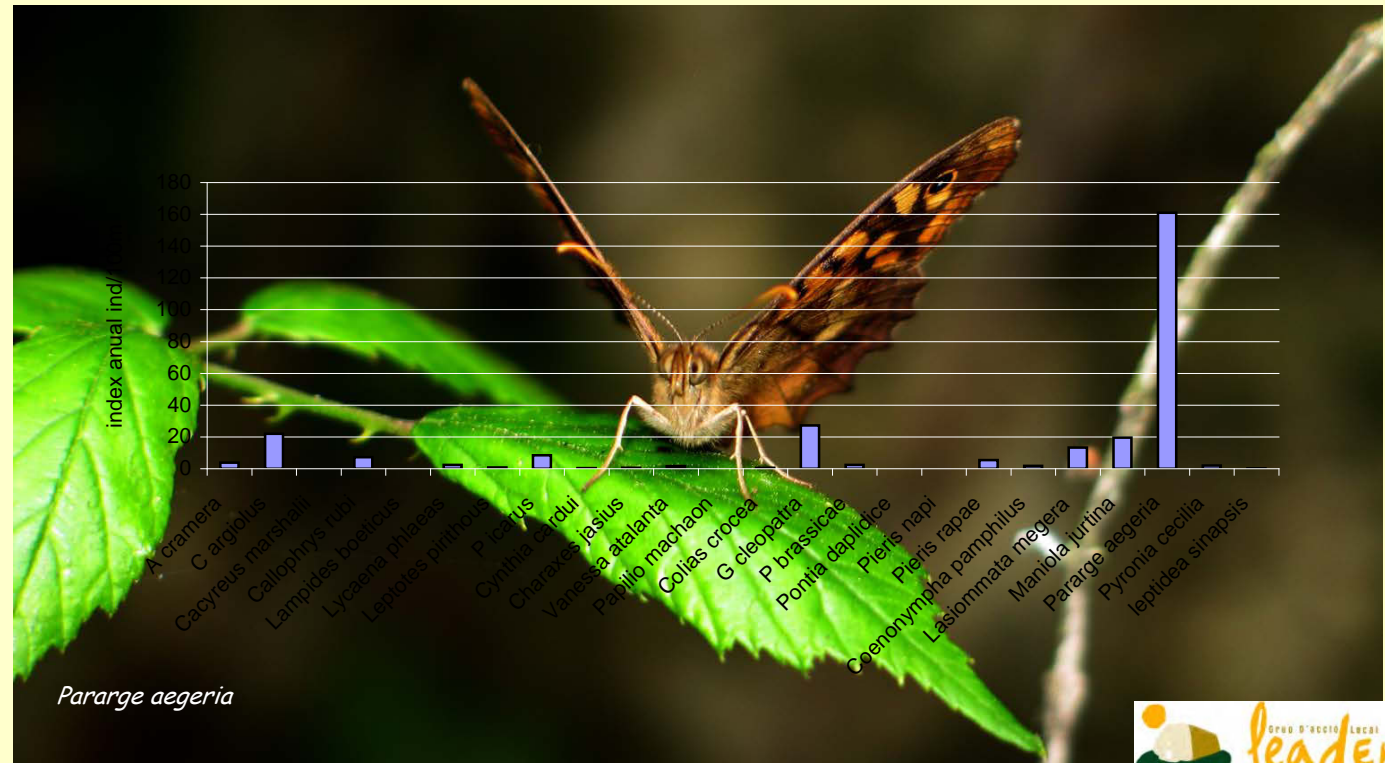
Les diverses espècies de papallones es distribueixen en diferents tipus d'ambients segons les seves preferències de temperatura, humitat, radiació solar, fonts de nèctar, plantes nutrícies, etc. A Menorca la zona més rica quant a abundància de papallones, dins dels estudiats en el BMS, correspon a un ambient obert amb vegetació herbàcia molt proper a la llacuna de s'albufera des Grau. És a dir, les zones obertes amb mescla de vegetació herbàcia i arbustiva i amb aigua propera són ambients on probablement trobarem gran nombre de papallones. Pel que fa a la riquesa específica no hi ha gaire diferència entre uns hàbitats i altres a Menorca, tot i que el més ric és la brolla d'estepes i brucs.

Els següents gràfics ens mostren la distribució de les papallones de Menorca pels grans ambients representats.

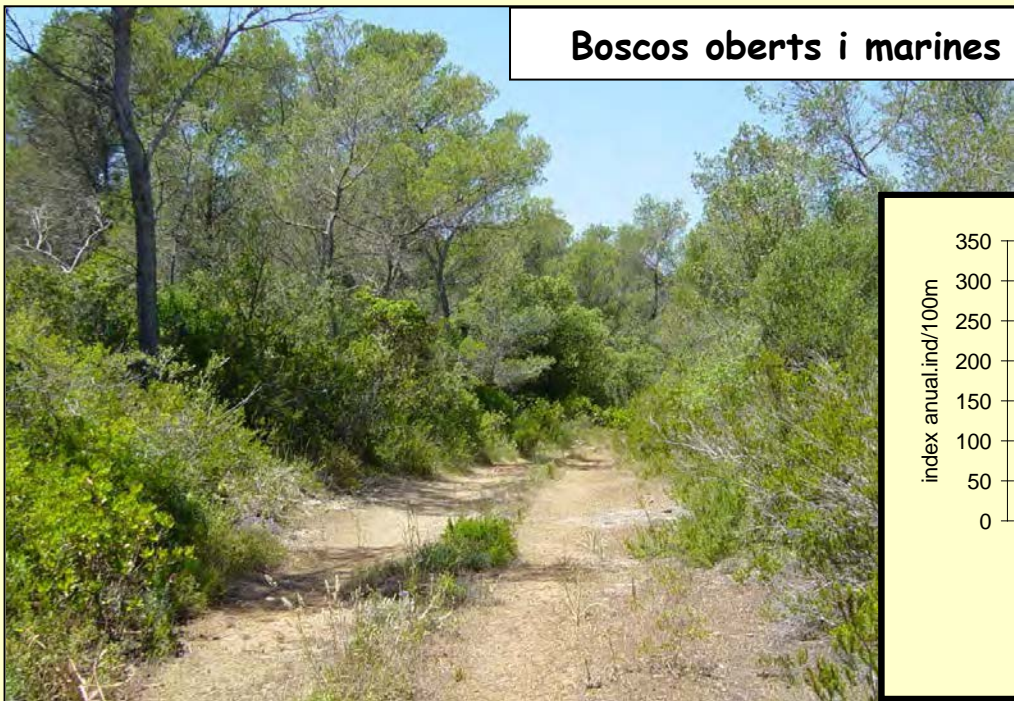
Bosc tancats

Podem observar com els boscos tancats tenen poca diversitat i l'espècie boscosa per excelència és *Pararge aegeria*, l'espècie més abundant de Menorca. Una altra espècie gairebé exclusiva de boscos tancats és *Leptidea sinapis*, que fins ara només ha aparegut en aquest hàbitat dins els recorreguts del BMS.

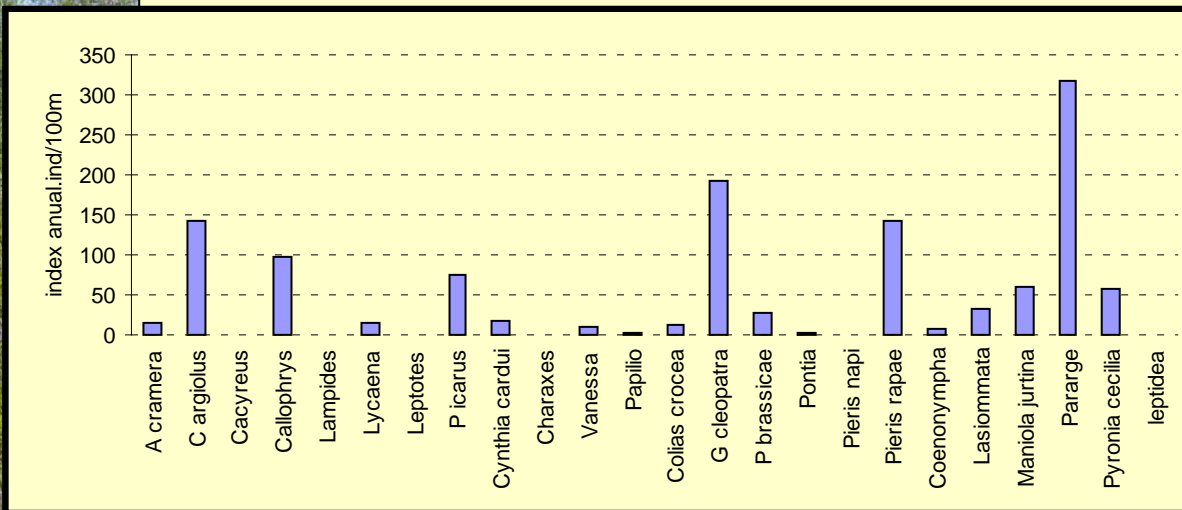

Pararge aegeria

Boscoberts i marines

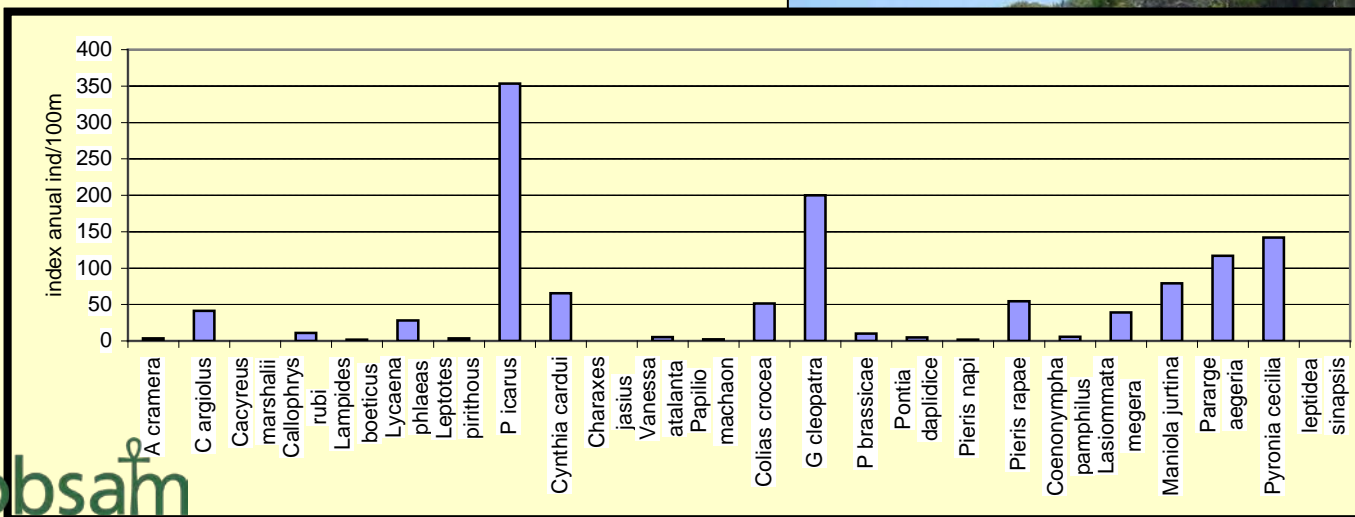
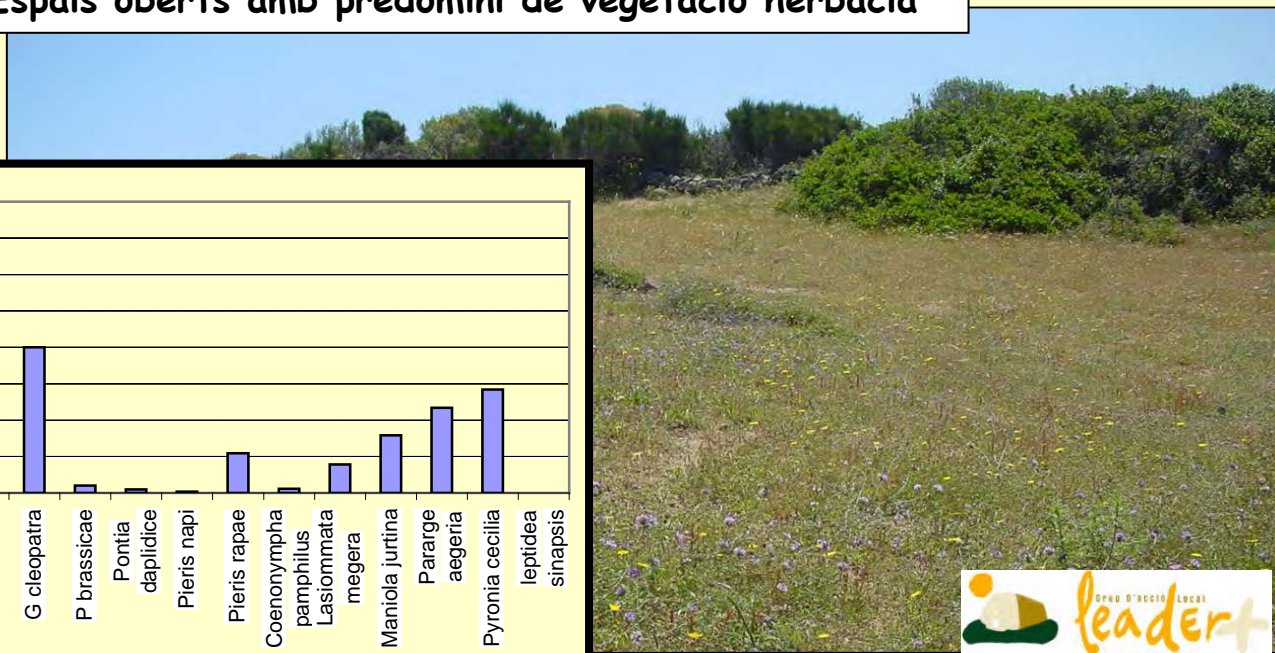

Els boscoberts i marines són els ambients on trobem més diversitat d'espècies a Menorca i també on hi ha major abundància d'individus. *Pararge aegeria* segueix essent la més abundant però comencen a prendre importància altres espècies típiques d'aquests ambients com són *Celastrina argiolus*, *Lasiommata megera*, *Pieris rapae* i *Callophrys rubi*.

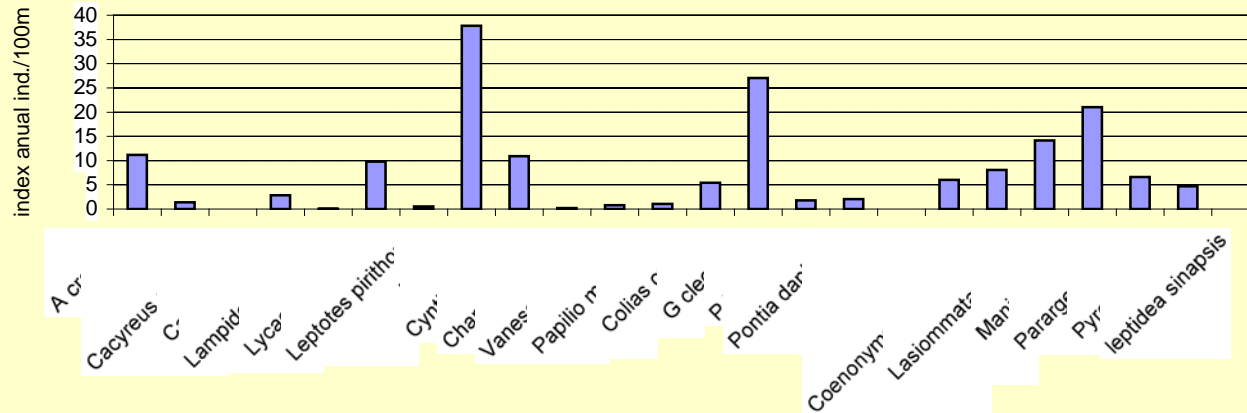
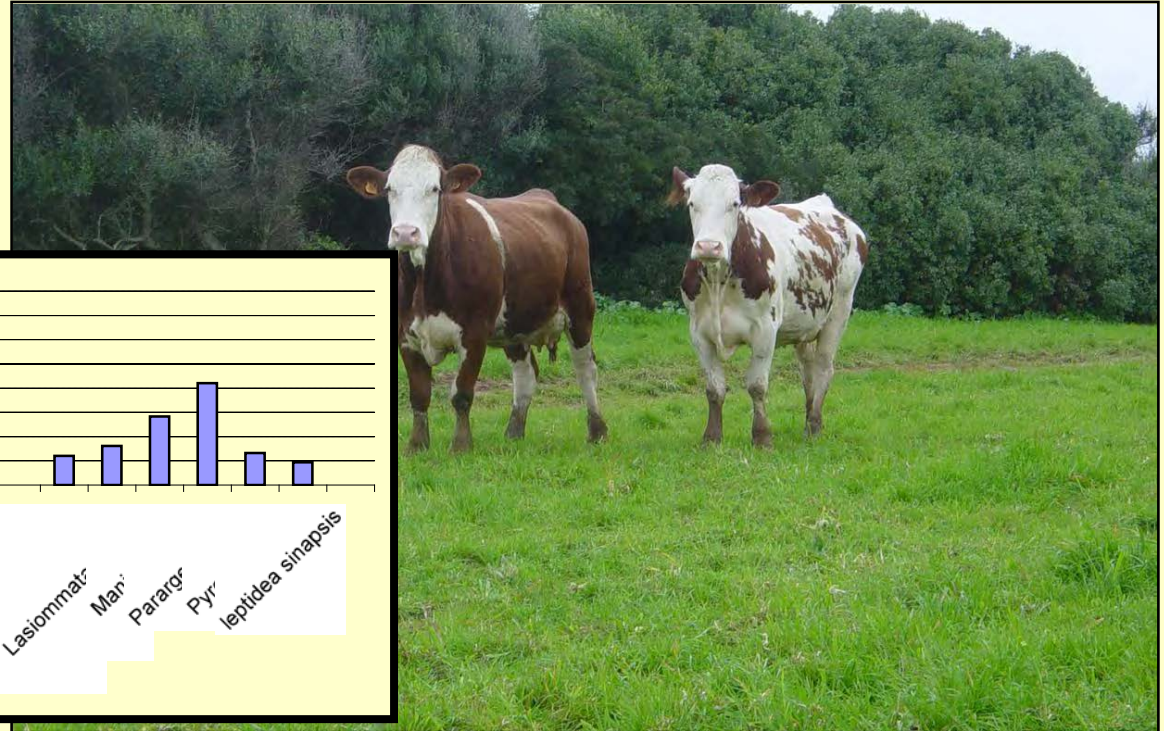
Els espais oberts amb predomini de vegetació herbàcia també són hàbitats amb molta abundància de papallones, i una espècie de la que trobem grans quantitats d'exemplars durant el mes de juny en aquests ambients és *Polyommatus icarus*.

Espais oberts amb predomini de vegetació herbàcia

Zones agrícoles i ruderals

A les zones agrícoles i ruderals, segueix tenint molta importància *P. icarus*, i altres espècies representatives i que prenen importància són *Lycaena phlaeas*, *Colias crocea* i *Pyronia cecilia* entre d'altres. Hi ha espècies com *G. Cleopatra*, una de les espècies més abundants de Menorca, que té una gran mobilitat i es troben presents a molts tipus d'ambients oberts.

Cynthia cardui

Hi ha èpoques, durant les **migracions**, en què es pot observar un nombre molt elevat d'exemplars volant a pocs metres sobre la superfície de la mar, que arriben a les costes menorquines. Un exemple és *Cynthia cardui*, que inicia la seva migració a Àfrica. Es poden observar dos passos: el primer, a la primavera i a la costa sud, constituït per exemplars procedents de zones més meridionals; i el segon pas a la tardor, amb exemplars procedents del nord que retornen cap a zones més càlides del Sud. Les migracions solen realitzar-se amb ajuda dels vents, per tant, és fàcil trobar gran quantitat d'individus migradors primaverals després de l'arribada de vents africans.

El comportament de hilltopping. Els mascles estableixen territoris que són defensats d'altres mascles mentre esperen l'arribada d'una femella apta per copular. Els llocs preferits per a la selecció del territori són els turons, d'aquí el nom de *hilltopping*. Quan un mascle intrús és detectat, s'inicia una espectacular interacció consistent en vols acrobàtics en forma d'espirals fins a gran alçada seguits per rapidíssimes persecucions. Quan una femella entra en un territori, el mascle resident la segueix immediatament i la parella efectua un vol ondulant molt característic, fins a un arbre o arbust proper on té lloc la còpula.